

8. May. 1971

FAKTA

Dato:

8. May. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 2 s. 74-79

- skymdelse er rigtig eller forkert
det eneste som tæller er at
arbejde med den - for den
ud af kroppen.
Jeg har længe haft en tan-
kens lid at spejndere mig
Sjældnede og summen som det
til sidst ønske her læmmet
en hver handling - det ene er
ikke mere "rigtig" eller "forkert"
end det andet - det man man
indse.

Ellers forhaster man jo flittigt
kvalitetskriterier, men gælder
det hvad man selv lærer bliver
man med et som kvalitetsbe-
vidst, undersøgt og ekskluderet.

Paris

8-5-77.

Allan Kuprons artikel i Art
News "The Education of the
Un-Artist, Part I" har oplyst
mig meget. Der fyldt med
naive påstande, ønske tænke-
ning og harselerede påstande,
men den berører noget
konkret, spørgsmålet; er
det ~~ikke~~ ikke id og norm-
-gængelige med den daglige værdt

at eliminere hele kunstbegrebet
med alt hvad det indeholder?
Det står efter hvordan det er
som en kendsgerning at kunsten
i dag alene eksisterer i kraft
af kunstapparatet, kunstlin-
-stitutionerne, kunstkommissar-
-men, kunstpublikum. Fjerne
man hele dette kunstapparat
med alle dets store og små
virksomheder og prestijedannelse
vil der sandsynligvis intet
blive tilbage af det i dag
for hver ved moderne kunst andet
end en stor tom plads.
Kapur siger om dette: "I would
propose that the first practical
step toward laughter is to
murder ourselves, avoid all
esthetic rules, give up all
references to being artists
of any kind whatever."
Det er rigtigt, men ja synes
it, the Kapur helt præcis
hvorfor dette er nødvendigt.
Det er nødvendigt bl. a. af
den simple grund at en
kunstner i dag kun kan være
kunstner i kraft af hele kunst-
-apparatet for uden dette er

de definitionen kunstner begreps-
-fuld - og dybtgående.
Hvis en kunstner i det og ikke
optræder i forhold til kunst-
oppelevelse og kun simpelthen
i den kunstner - kan eksistere
sted i livet. Nærmere betegnet,
hvis en kunstner ikke udstiller
pou et galleri eller et museum,
i den figurativ kunsthistorie,
hvis hans frembringelse i livet
vinderes af det som materielle
kunstmarked, som er det
helt underordnet om han igv-
-rigt frembringer produkter
som alene i kraft af deres
virkning, maleri, skulptur, gra-
-fik, tegning, o.s.v teknisk
selv høje ind under begrebet
kunst - kan eksistere ilike.
Hvis kunstneren lever med jensej
inden for kunstoplevelse og
der hvidstændig underordnet
om han igvrigt frembringer
objekter der rent teknisk kan
henføres under kategoriens kunst,
kan han alene i kraft af
kunstoplevelses eksistens fremvise
hvad som helst (det klassiske
eksempel: Marcel Duchamps

missionere kunne).
Tænker man sig derfor hele
kunst og præget fjernes vil
begrebet kunstner også anke-
-mæssige pers. inde, for der
er så stærkt ikke længere noget
i kraft af hvilket man kan
definere begrebet kunstner.
Hvis man end mener en person
til kunstner kræver det at man
kan gøre rede for hvad en
kunstner er - hvad begrebet
dækker. Det kan man selv-
-følgelig gøre i kraft af
eksempler - for (kunst) histori-
-en, men disse eksempler vil
ikke i dag have nogen vægt
da de via de institutioner
de er resultatet i net op
udgør den ~~konst. oplysning~~
måske man vil omstøtte.
Hvis man virkelig er overbe-
-vist om at det er dringende
nødvendigt at omstøtte den-
-ne måske du den udgør
en stærk kulturpolitisk, hvor
man tog sigte nok ikke
via den definerede begrebet
kunstner hver for sig bliver
uendeligt (og uendeligt
fordvundet) af de finere.

Vi er søe her endt i det nye
værdi uanset hvor i det nye
Sæltes op som mere værdifuldt
end noget andet, men et søe-
dant uanset er uholdbart
og der vil som før eller senere
inden for dette, u vil hænges
op store en væg, prøv mig til-
bruds for ynsket om det
mod satte. Man - hvilke kriterier
kan man inddele dem ne væg-
-prøvelser efter?
- At havde at man som rette-
- som vil bringe alt hvad
der kommer til og under-
- bringe alt hvad der kommer
og desuden det bliver meget
hængt, ikke alene en lys pro-
- stand man også et filosofisk
divers spørgsmålsmod - for hvad
kommer og hvad kommer
til?

Tilbage bliver alene den mulig-
-hed at behandle at det kan
man i det sig om med
sikkerhed i det man ikke kan
just store noget som altså det
samt og andet som altså det
i samlet. Denne afvendte
vil være indret i mellem at
det eneste man kan gøre er

i hver enkelt tilfælde, ud på
hver enkelt situation, man tager
Skilling til hvad der er
Sandt - og det man kun
blive et skæbne spil; et peri-
-ment med reaktioner.
Bevægelsen i tid og rum er
derfor det eneste hvide punkt
man har, og i denne skæbne
glidende strøm er der ikke
nogen fast ~~og~~ end sigt
erige skæbne punkter.
Det er bl. a. indsigten i
dette, der fulde erkendelse af
disse vilkår som kunstoppø-
-ret til fordi det optræder som
og er en institution forhindret
også i at se.

Paris

9-5-71

Hovedpine, forvirret i hjernen,
for mange cigaretter for meget
kaffe - det er resultatet - og
det eneste af en diskussion
af en brænd oplyselse til rodderen
mellem Niels - Allan og mig
om; at være kunstner i Paris.
At man ikke bliver vedvarende,
at man end nu ikke har ind-
-set at det er spild af tid og